

Actul normativ comunitar	Proiectul de act normativ național	Observații
<p>Art.1.1 Prezenta directivă stabilește un set minim de reguli privind reutilizarea, precum și mijloacele practice de facilitare a reutilizării documentelor existente deținute de organismele din sectorul public ale statelor membre.</p>	<p>Art.1 Scopul prezentei legi îl reprezintă înlesnirea reutilizării informațiilor din instituțiile publice, în scopuri comerciale sau necomerciale, pentru stimularea creării unor noi produse și servicii informaționale.</p> <p>Art.2 Prezenta lege reglementează cadrul juridic al reutilizării documentelor aflate în posesia instituțiilor publice pe care acestea din urmă le-au creat în cadrul activității publice proprii și care pot fi ulterior utilizate în scopuri comerciale sau necomerciale.</p>	
<p>Art.1.2 (1) Prezenta directivă nu se aplică:</p> <p>(a) documentelor a căror punere la dispoziție constituie o activitate care iese din sfera sarcinii publice a organismelor în cauză din sectorul public, sarcina publică fiind definită conform legii sau prin alte norme obligatorii din statul membru sau, în absența unor astfel de norme, conform practicii administrative comune din statul membru în cauză;</p>	<p>Art.3 Prezenta lege nu se aplică următoarelor tipuri de documente:</p> <p>a) documente a căror punere la dispoziție constituie o activitate care excede sferei serviciului public aferent instituțiilor în cauză, serviciul public fiind definit conform legii;</p> <p>b) documente asupra cărora un terț deține drepturi de proprietate</p>	

<p>(b) documentelor asupra cărora terții dețin drepturi de proprietate intelectuală;</p> <p>(c) documentelor la care accesul este exclus în temeiul regimurilor de acces din statele membre, inclusiv din următoarele motive:</p> <ul style="list-style-type: none"> — protejarea securității naționale (și anume securitatea de stat), apărarea sau siguranța publică, — confidențialitatea statistică sau comercială; <p>(d) documente deținute de radiodifuziunile publice și filialele acestora, precum și de alte organisme sau filiale ale acestora pentru furnizarea unui serviciu public de radiodifuziune;</p> <p>(e) documente deținute de unități de învățământ și cercetare, precum școlile, universitățile, arhivele, bibliotecile și facilitățile de cercetare inclusiv, dacă este cazul, organizații constituite pentru transferul rezultatelor cercetării;</p>	<p>intelectuală;</p> <p>c) documentele prevăzute la art.12 alin.1 din Legea 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public;</p> <p>d) documente ce conțin date și informații secrete, clasificate, confidențiale sau care țin de secretul profesional sau fiscal în condițiile legii;</p> <p>e) documente deținute de serviciile publice de radiodifuziune și televiziune și subsidiarii lor precum și de alte organisme și subsidiarii lor care îndeplinesc servicii publice de retransmisie radiodifuzată și televizată;</p> <p>f) documente deținute de instituțiile de educație și cercetare, cum ar fi școlile, universitățile, arhivele, bibliotecile și institutele de cercetare, incluzând, atunci când este relevant, organizațiile stabilite pentru transferul rezultatelor cercetării;</p>	
--	---	--

<p>(f) documente deținute de instituții de cultură, precum muzeele, bibliotecile, arhivele, orchestrele, operele, baletele și teatrele.</p>	<p>g) documente deținute de instituțiile culturale, cum ar fi muzeele, bibliotecile, arhivele, orchestrele, operele, baletele și teatrele;</p>	
<p>Art.1.3 Prezenta directivă se bazează pe regimurile de acces existente în statele membre și nu le aduce atingere. Prezenta directivă nu se aplică în cazurile în care cetățenii sau societățile comerciale trebuie să facă dovada unui interes special pentru a obține acces la documente, pe baza regimului de acces.</p>	<p>Art.3 h) documente în privința cărora persoanele fizice sau juridice trebuie să facă dovada unui interes legitim în vederea obținerii accesului la acele documente, în condițiile legii.</p>	
<p>Art.1.4 Prezenta directivă lasă intact și nu afectează în nici un fel nivelul de protecție al cetățenilor prevăzut în legislația comunitară sau națională privind prelucrarea datelor personale și în special nu modifică drepturile și obligațiile prevăzute în Directiva 95/46/CE.</p>		<p>Potrivit art. 3 lit. c) din prezentul proiect de lege coroborat cu art.12 lit. d) din Legea 544/2001 informațiile cu privire la datele personale sunt excluse din sfera de aplicabilitate a prezentei legi</p>
<p>Art.1.5 Obligațiile impuse prin prezenta directivă se aplică numai în măsura în care sunt compatibile cu prevederile acordurilor internaționale privind protejarea drepturilor de proprietate intelectuală, în special Convenția de la Berna și Acordul TRIPS.</p>		

<p>Art.2. În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:</p> <p>1. „organism din sectorul public” înseamnă statul, autoritățile regionale sau locale, organismele de drept public și asociațiile formate din una sau mai multe astfel de autorități sau din unul sau mai multe astfel de organisme de drept public;</p> <p>2. „organism de drept public” înseamnă orice organism:</p> <p>(a) constituit în scopul explicit de a răspunde nevoilor de interes general și care nu are caracter industrial sau comercial; și</p> <p>(b) cu personalitate juridică; și</p> <p>(c) finanțat în proporție majoritară de stat sau de autoritățile locale sau regionale, sau de alte</p>	<p>Art.4 (1) În sensul prezentei legi :</p> <p>a) prin „instituție publică” se înțelege:</p> <p>i) oricare autoritate a administrației publice centrale sau locale;</p> <p>ii) oricare instituție publică, de interes general sau local, autonomă ori aflată în subordinea sau sub controlul unei autorități publice;</p> <p>iii) oricare persoană juridică, alta decât cele prevăzute la lit. a) sau b), care a fost înființată pentru a desfășura activități de interes public fără caracter comercial și care se află cel puțin în una dintre următoarele situații: este finanțată din fonduri publice, se află în subordinea sau sub controlul unei autorități ori instituții publice sau când în componența consiliului de administrație/organului de conducere sau de supervizare mai mult de jumătate din numărul membrilor acestuia sunt numiți de către o autoritate sau o instituție publică;</p> <p>b) prin „document” se înțelege</p>	<p>Considerăm definițiile de la punctele 1 și 2 din directivă transpuse prin paragraful a) din legea română. De asemenea considerăm necesară introducerea definiției privind „terțul” pentru o mai bună înțelegere.</p>
---	---	---

<p>organisme de drept public; a cărui gestionare este supravegheată de organismele în cauză; care are un consiliu administrativ, de conducere sau de supraveghere, jumătate din membrii cărui sunt numiți de stat, autorități locale sau regionale sau alte organisme de drept public,</p> <p>3. „document” înseamnă:</p> <p>(a) orice conținut, indiferent de mediul de stocare (scris pe hârtie sau stocat în formă electronică sau sub formă de înregistrare audio, video sau audiovizuală);</p> <p>(b) orice parte a unui astfel de conținut;</p> <p>4. „reutilizare” înseamnă utilizarea de către</p>	<p>orice conținut informațional, indiferent de forma de stocare a datelor (scris pe hârtie, în format electronic, audio sau audiovizual) sau o parte a unui asemenea conținut;</p> <p>c) prin „reutilizare” se înțelege folosirea de către persoane fizice sau juridice în scop comercial sau necomercial a documentelor deținute de instituțiile publice. Scopul reutilizării este altul decât cel pentru care a fost produs documentul pentru instituția publică. Schimbul de documente între instituțiile publice ca urmare a îndeplinirii sarcinilor publice nu constituie reutilizare;</p> <p>d) prin „terț” se înțelege orice persoană fizică sau juridică, de drept privat ori de drept public, care deține un drept de proprietate intelectuală asupra informațiilor cuprinse în documentul solicitat;</p> <p>e) prin „licență” se înțelege actul administrativ prin care instituția publică acordă unei</p>	<p>Punctul e) a fost adăugat pentru mai bună înțelegere a condițiilor aplicabile în vederea acordării dreptului de reutilizare a</p>
--	--	--

<p>persoane fizice sau juridice a documentelor deținute de organismele din sectorul public în scopuri comerciale sau necomerciale, diferite de scopul inițial din cadrul sarcinii publice pentru care au fost elaborate. Schimbul de documente dintre organismele din sectorul public în scopul unic de a-și îndeplini sarcinile publice nu constituie reutilizare;</p> <p>5. „date personale” înseamnă datele definite în articolul 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE.</p>	<p>persoane fizice sau juridice dreptul de a utiliza în scop comercial sau necomercial documente deținute de instituția publică, în condițiile prezentei legi.</p>	<p>informațiilor din instituțiile publice</p> <p>Art.2 lit. c) din Legea 544/2001 definește noțiunea de informație cu privire la datele personale, și implicit noțiunea de date personale la care se face referire în art.12 lit. d) din aceeași Lege. Această noțiune se suprapune celei prevăzute în art.2 lit. a) din Directiva 95/46/CE</p>
<p>Art.3 Statele membre garantează că, în cazurile în care reutilizarea documentelor deținute de organismele din sectorul public este permisă, documentele în cauză sunt reutilizate în scopuri comerciale sau necomerciale în temeiul condițiilor stabilite în capitolele III și IV. Dacă este posibil, documentele sunt puse la dispoziție în format electronic.</p>	<p>Art.5.1 (1) Instituțiile publice permit reutilizarea liberă a documentelor sau, dacă se consideră necesar, instituțiile publice stabilesc printr-o licență condițiile pentru reutilizarea documentelor deținute.</p> <p>Art.7.1 (1) În măsura în care instituțiile publice aprobă reutilizarea documentelor pe care le dețin, acestea sunt puse la dispoziția solicitantului, în forma deținută.</p>	

<p>Art.4.1 Organismele din sectorul public, folosind mijloace electronice ori de câte ori este posibil și oportun, prelucrează cererile de reutilizare și pun documentul la dispoziția solicitantului în vederea reutilizării sau, în cazurile în care este necesară o licență, finalizează oferta de licență pentru solicitant într-un interval de timp rezonabil, compatibil cu perioadele de timp prevăzute pentru prelucrarea cererilor de acces la documente.</p>	<p>Art.6.1 Solicitările pentru reutilizarea documentelor sunt făcute în scris, fie pe suport de hârtie, fie în formă electronică, dacă instituția publică în a cărei posesie se găsește documentul dispune de dotările tehnice necesare. Solicitățile trebuie să cuprindă următoarele elemente: a) instituția publică la care se adresează cererea; b) informația solicitată, astfel încât să permită instituției publice identificarea documentelor; c) datele de identificare și autentificare ale solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului. d) scopul în care va fi folosită informația cerută.</p> <p>Art.6.2 Soluționarea cererilor pentru reutilizarea documentelor se va face în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea acestora de către departamentul desemnat în acest sens, din cadrul instituției publice.</p> <p>Art.6.3 În cazul cererilor cu un grad ridicat de complexitate, termenul prevăzut la alin. (2)</p>	<p>Am considerat oportună introducerea Art.6.4 pentru o mai bună înțelegere și o departajare a tipurilor de informație din documente, de exemplu când este cerut un document care într-o parte lui conține și drepturi intelectuale ale uneia „a treia părți” atunci instituția publică poate să elibereze doar acea parte a documentului care nu implică drepturile de autor.</p>
--	--	--

	<p>poate fi extins cu încă 20 de zile lucrătoare. În această situație solicitantul va fi înștiințat de necesitatea prelungirii termenului de soluționare în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii.</p> <p>Art.6.4 În vederea reutilizării, informațiile pot fi puse la dispoziția solicitantului integral sau parțial; în cazul prezentării lor parțiale se va face și o motivare asupra acestei decizii.</p>	
<p>Art.4.2 Dacă nu s-au prevăzut limite de timp sau alte norme privind punerea la dispoziție a documentelor în timp util, organismele din sectorul public prelucrează cererea și pun documentele la dispoziția solicitantului în vederea reutilizării, sau, în cazurile în care este necesară o licență, finalizează oferta de licență pentru solicitant într-un interval de timp care să nu depășească 20 de zile lucrătoare de la primirea solicitării. Acest interval de timp poate fi prelungit cu încă 20 de zile lucrătoare pentru cererile ample sau complexe. În astfel de cazuri, solicitantul este anunțat într-un interval de trei săptămâni de la data cererii inițiale de faptul că este nevoie de mai mult timp pentru prelucrarea cererii sale.</p>		<p>Nu necesită transpunere, întrucât au fost prevăzute expres termenele de soluționare a cererilor, la Art 6.2 și Art.6.3.</p>

<p>Art.4.3 În cazul unei decizii nefavorabile, organismele din sectorul public comunică solicitantului motivele refuzului, pe baza prevederilor relevante ale regimului de acces din statul membru în cauză sau a prevederilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, în special a articolului 1 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) sau a articolului 3. Dacă decizia negativă a fost luată în temeiul articolului 1 alineatul (2) litera (b), organismul din sectorul public face trimitere la persoana fizică sau juridică deținătoare de drepturi, dacă este cunoscută, sau la deținătorul licenței de la care organismul din sectorul public a obținut materialul în cauză.</p>	<p>Art.6.5 În cazul în care solicitarea este respinsă, instituțiile publice vor informa în scris solicitantul despre aceasta și îi vor prezenta motivele refuzului.</p> <p>Art.6.7 Prevederile alin. (6) nu sunt aplicabile în situația în care refuzul de soluționare se întemeiază pe dispozițiile art. 3, lit. d).</p> <p>Art.6.8 Dacă refuzul este motivat în baza prevederile art.3, litera b), se vor comunica solicitantului referințele privitoare la terțele persoane fizice sau juridice ce dețin drepturi de proprietate intelectuală asupra informației, în cazul în care aceste referințe sunt cunoscute sau, dacă aceste referințe nu sunt cunoscute, persoana fizică sau juridică autorizată de unde instituția publică a procurat materialul. Dacă solicitantul face dovada acceptului de utilizare a documentului din partea tuturor terțelor persoane implicate, atunci cererea lui va fi reanalizată și rezolvată ca și cum ar fi fost un document care nu face obiectul art.3, litera b).</p>	
<p>Art.4.4</p>	<p>Art. 6.6</p>	

<p>Orice decizie nefavorabilă cuprinde o trimitere la căile de recurs, în cazul în care solicitantul dorește să conteste decizia.</p>	<p>Orice respingere de cerere, totală sau parțială, trebuie însoțită și de o referință despre modalitatea de contestare a acesteia, în cazul în care solicitantul dorește să conteste decizia primită.</p> <p>Art. 6.10 Decizia prin care se soluționează solicitările de reutilizare a documentelor poate fi contestată de solicitant, în condițiile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.</p>	
<p>Art.4.5 Organismele din sectorul public menționate în articolul 1 alineatul (2) literele (d), (e) și (f) nu sunt obligate să respecte cerințele prezentului articol.</p>	<p>Art. 6.9 Dispozițiile alin. (1)-(8) nu se aplică instituțiilor publice prevăzute la art.3, literele e), f) și g).</p>	
<p>Art.5.1 Organismele din sectorul public își pun documentele la dispoziție în orice format sau limbă preexistente, prin mijloace electronice, ori de câte ori este posibil și oportun. Acest lucru nu implică obligația sectorului public de a crea sau adapta documente pentru a răspunde cererii, nici de a furniza extrase din documente în cazurile în care acest lucru ar necesita un efort disproporționat care</p>	<p>Art.7.1 În măsura în care instituțiile publice aprobă reutilizarea documentelor pe care le dețin, acestea sunt puse la dispoziția solicitantului, în forma deținută.</p> <p>Art.7.2 Instituțiile publice nu sunt obligate să creeze, să adapteze, să extindă sau să traducă documentele în vederea soluționării cererii de</p>	

depășește o operație simplă.	reutilizare.	
<p>Art.5.2</p> <p>Organismele din sectorul public nu pot fi obligate, în temeiul prezentei directive, să continue producția unui anumit tip de documente, pentru ca ele să poată fi reutilizate de o organizație din sectorul privat sau public.</p>	<p>Art.7.2</p> <p>Instituțiile publice nu sunt obligate să creeze, să adapteze, să extindă sau să traducă documentele în vederea soluționării cererii de reutilizare.</p>	
<p>Art.6</p> <p>Dacă se percep taxe, venitul total obținut prin punerea la dispoziție a documentelor și autorizarea reutilizării lor nu depășește costul colectării, producerii, reproducerii și diseminării, la care se adaugă un profit rezonabil. Taxele trebuie fixate ținând seama de costurile din perioada contabilă în cauză și calculate pe baza principiilor contabile aplicabile organizațiilor din sectorul public în cauză.</p>	<p>Art.8.1</p> <p>Instituțiile publice pot stabili taxe pentru serviciile de reutilizare a documentelor.</p> <p>Art.8.2</p> <p>În măsura în care instituțiile publice percep taxe pentru reutilizarea documentelor deținute, acestea nu trebuie să depășească costurile provenite din pregătirea documentelor și furnizarea informației. Taxele trebuie fixate ținând seama de costurile din perioada contabilă în cauză și calculate pe baza principiilor contabile aplicabile organizațiilor din sectorul public în cauză. La cerere, instituțiile publice trebuie să indice principiile de calcul pentru taxele solicitate, precum și factorii ce trebuie luați în considerare la calculul taxelor pentru situații atipice.</p>	

	<p>Art.8.3 Veniturile colectate din plata acestor taxe se fac integral venit la bugetul de stat.</p>	
<p>Art.7 Orice condiții aplicabile și orice taxe standard privind reutilizarea documentelor deținute de organisme din sectorul public sunt prestabilite și publicate, prin mijloace electronice ori de câte ori este posibil și oportun. La cerere, organismul din sectorul public indică baza de calcul a taxei publicate. Organismul în cauză din sectorul public indică și factorii care vor fi luați în considerare la calcularea taxelor pentru cazuri atipice. Organismele din sectorul public garantează faptul că solicitanții de reutilizare a documentelor sunt informați cu privire la căile de recurs disponibile pentru deciziile sau practicile care îi afectează.</p>	<p>Art.5.1 Instituțiile publice permit reutilizarea liberă a documentelor sau, dacă se consideră necesar, instituțiile publice stabilesc printr-o licență condițiile pentru reutilizarea documentelor deținute.</p> <p>Art.5.2 Licențele sunt disponibile în format digital și pot fi procesate electronic. Licențele pot fi adaptate la particularitățile solicitării.</p> <p>Art.8.2 În măsura în care instituțiile publice percep taxe pentru reutilizarea documentelor deținute, acestea nu trebuie să depășească costurile provenite din pregătirea documentelor și furnizarea informației. Taxele trebuie fixate ținând seama de costurile din perioada contabilă în cauză și calculate pe baza principiilor contabile aplicabile organizațiilor din sectorul public în cauză. La cerere, instituțiile publice trebuie să indice principiile de calcul pentru taxele solicitate, precum și</p>	

	<p>factorii ce trebuie luați în considerare la calculul taxelor pentru situații atipice.</p> <p>Art.6.6 Orice respingere de cerere, totală sau parțială, trebuie însoțită și de o referință despre modalitatea de contestare a acesteia, în cazul în care solicitantul dorește să conteste decizia primită.</p> <p>Art.6.10 Decizia prin care se soluționează solicitările de reutilizare a documentelor poate fi contestată de solicitant, în condițiile Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.</p>	
<p>Art.8.1 Organismele din sectorul public pot permite reutilizarea documentelor fără a impune condiții sau pot impune condiții, dacă cazul prin printr-o licență, în ceea ce privește aspectele relevante. Aceste condiții nu limitează în mod inutil posibilitățile de reutilizare și nu sunt folosite pentru a restrânge concurența.</p>	<p>Art.5.1 Instituțiile publice pot permite reutilizarea documentelor fără a impune condiții, sau, dacă se consideră necesar, instituțiile publice pot stabili printr-o licență condițiile pentru reutilizarea documentelor deținute.</p> <p>Art.5.3 Licențele nu îngrădesc dreptul de a reutiliza documentele cerute și nu vor fi folosite pentru a îngrădi libera concurență. Licențele pentru reutilizarea documentelor nu trebuie să fie</p>	

	discriminatorii.	
<p>Art.8.2 În statele membre în care se folosesc licențe, statele membre garantează că licențele standard pentru reutilizarea documentelor din sectorul public, care pot fi adaptate pentru a veni în întâmpinarea unor cereri speciale de licențe, sunt disponibile în format digital și pot fi prelucrate electronic. Statele membre încurajează toate organismele din sectorul public să folosească licențe standard</p>	<p>Art.5.2 Licențele sunt disponibile în format digital și pot fi procesate electronic. Licențele pot fi adaptate la particularitățile solicitării.</p>	
<p>Art.9 Statele membre asigură luarea unor măsuri practice care să faciliteze căutarea documentelor disponibile pentru reutilizare, precum listele de resurse, accesibile de preferință on-line, de documente principale și situri portal cu legături spre listele de resurse descentralizate.</p>	<p>Art.9 Instituțiile publice trebuie să asigure condiții pentru facilitarea accesului la documentele disponibile pentru reutilizare, în special prin elaborarea de liste și directoare, în cazul utilizării mijloacelor electronice, cu cele mai importante documente destinate reutilizării, precum și prin numirea unor persoane de contact și indicarea unor puncte de informare.</p>	
<p>Art.10.1 Toate condițiile aplicabile de reutilizare a documentelor sunt nediscriminatorii față de categoriile comparabile de reutilizare.</p>	<p>Art.5.3 [...] Licențele pentru reutilizarea documentelor nu trebuie să fie discriminatorii.</p> <p>Art.8.4</p>	

	Taxele pentru reutilizarea documentelor nu trebuie să fie discriminatorii.	
Art.10.2 Dacă documentele sunt reutilizate de un organism din sectorul public ca bază pentru activitățile sale comerciale desfășurate în afara sferei de aplicare a sarcinii sale publice, pentru furnizarea documentelor necesare activităților în cauză se aplică aceleași taxe și condiții ca cele valabile pentru ceilalți utilizatori.	Art.5.4 În cazul în care documentele sunt reutilizate de către o instituție publică pentru desfășurarea unor activități comerciale, care nu intră în sfera sarcinilor publice, se aplică aceleași condiții ca pentru oricare alt utilizator. Art.8.5 În cazul în care documentele sunt reutilizate de către o instituție publică pentru desfășurarea unor activități comerciale, care nu intră în sfera sarcinilor publice, se aplică aceleași taxe ca pentru oricare alt utilizator.	
Art.11.1 Reutilizarea documentelor este deschisă tuturor potențialilor actori de pe piață, chiar dacă unul sau mai mulți actori exploatează deja produsele cu valoare adăugată bazate pe aceste documente. Contractele sau alte acorduri încheiate între organismele din sectorul public care dețin documentele și părți terțe nu oferă drepturi exclusive.	Art.10.1 Reutilizarea documentelor trebuie să fie liberă pentru toți participanții potențiali de pe piață, chiar dacă unul sau mai mulți participanți au exploatat deja pe piață produse noi obținute pe baza acestor documente.	
Art.11.2 Cu toate acestea, dacă un drept exclusiv este	Art.10.2 Pot face obiectul unei înțelegeri privind	

<p>necesar pentru a furniza un serviciu de interes public, validitatea motivului pentru care a fost acordat dreptul exclusiv în cauză este reexaminată periodic și, în orice caz, o dată la trei ani. Acordurile de exclusivitate încheiate după intrarea în vigoare a prezentei directive sunt transparente și publice.</p>	<p>acordarea unui drept de exclusivitate documentele a căror reutilizare este necesară pentru desfășurarea unui serviciu public.</p> <p>Art.10.3 În cazul în care este încheiată o înțelegere privind acordarea unui drept de exclusivitate, odată la 3 ani trebuie verificat dacă mai există motivul justificator al înțelegerii. Dacă motivul acordării exclusivității nu mai există dreptul de exclusivitate încetează.</p> <p>Art.10.4 Înțelegerile exclusive, încheiate în condițiile alin (2) trebuie să fie transparente și făcute publice pe pagina de Internet a instituției publice implicate sau prin oricare alt mijloc.</p>	
<p>Art.11.3 Acordurile de exclusivitate existente care nu se încadrează la excepția prevăzută în alineatul (2) iau sfârșit după încheierea contractului sau, în orice caz, la 31 decembrie 2008 cel târziu.</p>	<p>Art.10.5 Înțelegerile privind acordarea unui drept de exclusivitate, încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, își încetează aplicabilitatea la data expirării perioadei de valabilitate prevăzute în contract, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2008.</p>	
<p>Art.12 Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare</p>	<p>Art.11.3 Prezenta Lege transpune Directiva nr. 98/2003/EC privind reutilizarea informațiilor</p>	<p>La teza 1, România are obligația de a adopta acquis-ul comunitar până la momentul aderării efective, transpunerea acestei directive</p>

<p>pentru a se conforma prezentei directive până la 1 iulie 2005 cel târziu. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.</p> <p>Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.</p>	<p>din sectorul public, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L345/31.12.2003.</p>	<p>realizându-se după programul stabilit cu U.E.</p>
<p>Art.13.1</p> <p>Comisia revizuieste modul de punere în aplicare a prezentei directive până la 1 iulie 2008 și comunică rezultatele respectivei revizuirii Parlamentului European și Consiliului, însoțite de eventualele propuneri de modificare a directivei.</p>		<p>Nu necesită transpunere.</p>
<p>Art.13.2</p> <p>Revizuirea are ca obiect în special domeniul de aplicare și impactul prezentei directive, inclusiv creșterea reutilizării documentelor din sectorul public, efectele principiilor de taxare și reutilizarea textelor oficiale de natură legislativă sau administrativă, precum și posibilitățile viitoare de ameliorare a funcționării pieței interne și de dezvoltare a industriei europene de conținut.</p>		<p>Nu necesită transpunere.</p>

Art.14 Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>		Nu necesită transpunere.
Art.15 Prezenta directivă se adresează statelor membre.		Nu necesită transpunere.
	Art.11.1 Prezenta lege va intra în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I. Art.11.2 În termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informațiilor împreună cu Ministerul Finanțelor Publice va elabora normele metodologice de aplicare a prezentei legi, ce vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.	Aceste prevederi nu sunt regăsite în directivă, ele țin de tehnica legislativă română.